

Henseende, synes det, som om de Ord, den høitærede Minister udtalte i Gaar med saa megen Varme, at der ikke var nogen Alvor i Benstres Forhandling, ogsaa kunde passe paa ham selv. Thi, naar han siger, det er et Spil, og at han ikke vil vise sine Kort, saa er det sandelig Krig, han fører. Den høitærede Minister siger, at jeg skulde ikke tale om Krig, jeg skulde ikke bruge Ordet Sjender, da dette Ord første Gang er brugt fra vor Side om Medborgere her i Landet. Det er dog ikke værdt nu at give sig til at disputere om, hvad for Ord der kunne være faldne for et Par Aar siden. Hvad Ord angaar, skal jeg indrømme, at de ere faldne lidenskabeligt fra Benstres Side; men hvad Handlinger angaar, saa er det sandelig Regeringen og ikke os, der har udstedt Provisjoner, det er ikke os, der have givet nye Straffelove, det er ikke os, der have bragt talrige Medborgere i Fængsel og fyldt Landet med Tvist og Strid og Alt, hvad kun Magten kan udrette. Vi derimod have ikke havt Andet end Ord, og jeg beklager forøvrigt de lidenskabelige Ord, naar der ikke kan følge Handlinger bagefter, som kunde betyde Noget overfor Ministeriets Magtsfuldkommenhed. Men nu er det i Ministeriets Haand igjen at skaffe os enten Fred eller Krig her i Landet, og det forekommer mig, at Benstre ved den Forhandling, som fandt Sted i Fjor, idet vi vedtog Ministeriets Love og gav det Bevillinger, ved de Udtalelser, der ere faldne, og ved hele den Politik, der er ført, har vist en Smødekomen, som vel fortjente Anerkjendelse fra Høires Side, og som ogsaa fra enkelte Medlemmers Side her i Thinget fandt Anerkjendelse. Jeg ser imidlertid ingen Smødekomen paa noget Punkt. Jeg vilde ønske, at Ministeriet eller Medlemmer af Høire vilde oplyse os om, hvad det er for Smødekomen, der er vist, hvad det er for fredelige Handlinger, som foreligge fra Ministeriets Side overfor Folkethinget. Vi have læst saa Meget om, og vi have ogsaa selv hørt Udtalelser fra Ministeriet om, at det vilde Fred og Forhandling. Hvad er det da for Fredstilbud, som foreligge fra Ministeriets Side. Jeg ser intetsomhelst Bevis derpaa, ikke nogen som helst Akt, som paa nogen Maade kan gjøre det klart, og naar vi staa overfor den foreliggende provisoriske Lov, som vi betragte som grundlovsbrydende, og vi ikke fra Ministeriets Side høre noget som helst Ord om, hvad der vil ske, hvis vi skride til en Forkastelse, som vi betragte som vor Ret og vor Pligt i Dieblicket, saa staa det for os ikke som utænkeligt, at Ministeriet saaledes vil sprænge Forhandlingen og atter bringe Krig i Landet.

Hvis vi ligesom kunne tvinge Ministeriet ind i Lovlighedens Sag igjen, saa vilde vi en Gang for alle kunne faae slaaet fast, hvorledes der skal regjeres i Landet. Men jeg forstaa ogsaa i Dieblicket Ministeriet saaledes, at det vil ikke ind i denne Lovlighed, der paa mange Punkter bydes det, idet Regeringen for den almindelige Politiks Skyld vil have konstateret paany, at der kan regjeres ligesaa godt med provisoriske Love her i Landet som med af Rigsdagen vedtagne.

Sold: Efter Alt, hvad der forlyder, maa det antages, at vi meget hurtig ville komme igjen ud paa Landet; men disse Mennekker paa Landet have jo en Gang den meget naturlige Bane at spørge, hvad vi saa have udrettet? Hvis det skulde blive Tilfældet — og der er jo nogen Sandsynlighed for, at den provisoriske Lov bliver forkastet — hvis disse Spørgsmaal blive rettede til os, har man jo ikke Andet dertil at svare, end at der er udrettet akkurat det Samme som tidligere, man har kun slaaet ihjel. Man vil saa rimeligvis spørge os: men have I da ikke bestilt Noget? Ja, dertil vil man kunne svare: Jo, det have vi nok, vi have talt i fjorten Dage, vi have holdt overmaade lange Taler, vi have udtrykt vor Willighed til at forhandle; men Andet have vi dog ikke faaet bestilt; de Bedrifter, vi kunde pege paa, vilde være, at den ordinære Finantslov er gaaet til 2den Behandling med ventlige Ord, men at den for indeværende Finantsaar gjældende Lov er slaaet ihjel, og at det Retsgrundlag, efter hvilket hele Statshusholdningen skal føres, i indeværende Aar ikke mere eksisterer. Det forekommer mig, mine Herrer, at det er et meget trist Resultat for Vælgerne, ligegyldigt om de høre til den ene eller anden Side. I alt Fald er jeg fuldstændig overbevist om, at naar vi selv komme ud i Valgkredsene og skulle være med til den Redegjørelse, vil den være meget utilfredsstillende for os selv, maaste for alle Partier. Naar man saa vil spørge særlig mig, hvad jeg har udrettet, saa vil jeg sige: Jeg har hørt, og jeg vil da være nødt til at gjøre Rede for, hvad jeg har hørt; thi jeg skal erkjende, at den Debat, som har fundet Sted jo dog indeholder Noget for den, der forstaa at høre. Jeg har da først og fremmest hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Der er jo det Interessante ved det ærede Medlems Stilling for Dieblicket, at den ikke er som tidligere. Han føler sig, saavidt jeg forstaa, mere ensom her indenfor Thinget, om det end tør antages, at han har nogle flere Tilhængere ude i Landet — det er jo muligt —, end man skulde tro